

Verslag adviescommissie Maatschappelijke Opvang, 25 maart 2010

Aanwezig: Robbert van der Zee (SDTO/Modheo), Marcel van Etten (MEE), Ted Schram (Leger des Heils), Yvonne Koopen (GGD), Peter van de Laar (Brijder), Hans van Veller (GGZ), Ans Bourouba (Omring), Marion van der Broek (Woningstichting), Anneke de Ruiter en Hannie Oskam (gemeente).

Afwezig met bericht: Marijke Schrier (GGD), Ria (Blijf van mijn Lijf), Ingrid Herders (De Wering), Cees Pieterse (wijkmanager).

Conceptnota Antillianenbeleid

Anneke de Ruiter vertelt dat er sprake was van gemeentelijk Antillianenbeleid 2005-2008, daarna met een jaar verlengd. Het maakte deel uit van het bestuurlijk convenant tussen rijk en gemeenten. Na deze periode werd geconstateerd dat er nog steeds sprake is van knelpunten, zowel landelijk als in de gemeente. Het rijk wil nog vier jaar door met het Antillianenbeleid en hierover met gemeenten afspraken maken. Belangrijke succesindicatoren zijn: beperken voortijdig schoolverlaten, toename aantal werkzoekenden en beperking criminaliteit.

Eén van de voorwaarden voor deelname is dat gemeenten een beleidsplan opstellen.

Sinds de vorige beleidsperiode zijn er een aantal nieuwe ontwikkelingen:

- het Veiligheidshuis;
- de ontwikkeling van een aantal preventieve activiteiten (voorzieningen voor kinderen, opvoedondersteuning);
- initiatieven gericht op vinden/binden van de doelgroep: een straathoekwerker bij Parlan (Evelien Martier) die zich vooral op gezinnen richt en een straathoekwerker risico-Antillianen;
- een consultant bijzondere doelgroepen is aangetrokken door de afdeling Publiekszaken om een aantal randvoorwaarden binnen de gemeente te realiseren.

AdR hoort graag van de aanwezigen of men zich herkent in de knelpunten als geschetst in de nota en de voorgestelde maatregelen.

Marcel van Etten zegt het een heel heldere nota te vinden. Hij vindt het moeilijk aan te geven of MEE zich in de problemen herkent, omdat bij MEE de doelgroep tot dusver niet zo in beeld was. Na deelname in het Veiligheidshuis begint dit te komen. Er wordt nog gezocht naar de rol die MEE hierin kan spelen, m.n. toeleiding naar arbeid is ook een speerpunt van MEE.

AdR zegt dat de lvg-doelgroep in de nota nog wat onderbelicht is.

Robbert v.d. Zee ziet hier ook een verbinding met analfabetisme, moeilijkheid formulieren in te vullen e.d.

Hans van Veller zegt dat veel problemen van Antillianen vergelijkbaar zijn met die van anderen. Door te verbijzonderen werp je schotten op. De GGZ is juist bezig schotten tussen doelgroepen er tussenuit te halen.

Ted Schram onderschrijft dit, er zijn veel meer overeenkomsten tussen groepen met meervoudige problematiek dan verschillen. Het is juist dat er nog een taboe rust op psychische en verslavingsproblematiek en de drempel naar GGZ en Brijder nog te hoog is. De vraag is wat je kunt doen om die drempel te verlagen.

AdR zegt dat dit bijvoorbeeld wordt getracht via het Veiligheidshuis en de outreachende aanpak van straathoekwerkers.

Robbert v.d. Zee zegt dat SDTO/Modheo nu drie Antilliaanse mensen in dienst heeft. Dat blijkt de toegang voor de doelgroep aanzienlijk te vergemakkelijken. De drempel is geslecht. Voor de ambulante woonbegeleiding van Modheo is de toeloop zelfs niet te stuiten. Men klopt (letterlijk) aan voor heel simpele vragen tot de meest complexe problematiek.

Hannie Oskam zegt dat het dan natuurlijk ook wel zaak is niet al die cliënten bij je te houden, maar ook door te geleiden, naar meer gespecialiseerde hulpverleningsorganisaties als Brijder of GGZ waar nodig, maar ook naar bv. vrijwilligers, AMW of Bureau Sociaal Raadslieden voor hulp bij allerlei zaken. RvdZ zegt dat dit al wel gebeurt. Veel Antillianen zijn ook lid van kerken, die ook vaak een heel actieve rol spelen.

Marcel van Etten is het er mee eens dat het om problematiek gaat die voor een bredere doelgroep geldt, extra inzet is wel nodig. HO denkt dat het Antillianenbeleid ook als instrument moet worden gezien, het biedt mogelijkheden wat extra middelen te krijgen om aanvullende activiteiten op te zetten.

Op de vraag wat dan die extra inzet moet zijn, zegt AdR dat toeleiding één is, vervolgens moet je zorgen dat je de groep ook binnenhoudt (vaak raak je ze ook snel weer kwijt). Daarnaast is het vergroten van de kennis over de cultuur (bv. schaamtecultuur) belangrijk.

Peter van de Laar vindt dat de problemen helder zijn. In de inloopvoorziening van Brijder die heel laagdrempelig is, waar geen eisen worden gesteld, komen vrij veel wat oudere Antillianen. In toenemende mate meldt zich ook familie die zich zorgen maakt. Bij veel van de mensen die Brijder bereikt is er sprake van ernstig cognitief en lichamelijk verval, weinig perspectief. Ook door de inzet van het Veiligheidshuis lijkt de situatie van deze groep weinig verbeterd. Het casusoverleg komt in steeds lagere frequentie bijeen, is dit een succes? De veldwerker van het Veiligheidshuis ziet hij nooit bij Brijder binnenlopen. AdR zegt dat ook landelijk gesignaleerd wordt dat de problemen van deze groep niet snel zijn op te lossen. PvdL zegt dat we er kennelijk niet in geslaagd zijn deze groep te bereiken. RvdZ zegt dat dit zijn organisatie dus in toenemende mate wel lukt. Zijn probleem is dat er erg veel geld naar de toeleiding gaat, maar in de uitvoering maar heel weinig ruimte is. Probleem is ook wel dat als mensen zich melden ze verwachten dat jij het wel voor ze gaat doen, het kost erg veel moeite om mensen zelf hun verantwoordelijkheid te laten nemen.

Hans van Veller wijst op de zgn. IPS-aanpak van de GGZ, een heel intensieve aanpak om mensen toe te leiden naar werk/activering. Die levert heel goede resultaten op.

Ted Schram wijst ook op het belang van preventie: hoe jonger problematiek wordt gesignaleerd, hoe beter. AdR zegt dat in het beleid ook veel aandacht is voor vroegtijdige signalering, activiteiten gericht op kinderen en hun ouders.

Ook dagbesteding is z.i. een belangrijk speerpunt. PvdL brengt daartegen in dat de hele cocaïnehandel in handen van Antillianen is, dat levert heel veel geld op. AdR zegt dat het in Den Helder wel vooral om de kleine dealers gaat, een groep die voor de politie heel moeilijk in handen te krijgen is.

Marion van der Broek zegt dat Woningstichting vaak signalen afgeeft dat er in huizen wordt gedeald. De politie doet daar niets mee. Het heeft geen prioriteit. Kansen geven zou wel gekoppeld moeten worden aan een harde aanpak.

Diverse aanwezigen geven aan ook een schriftelijke reactie op de conceptnota te zullen geven. Dat kan tot 20 april. AdR nodigt ieder ook van harte uit de inspraakbijeenkomst op 7 april te bezoeken vanaf half 8 in de Kampanje.